

Johann Quistorp

Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii ... Quo Ad Exequias Infantulae Elegantissimae Catharinae Elisabetae Müllers/ Hodie hora prima adornandas, Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat : P.P. XIV. Novembr. Anno M. DC. LIX. Sub Sigillo Rectoratus

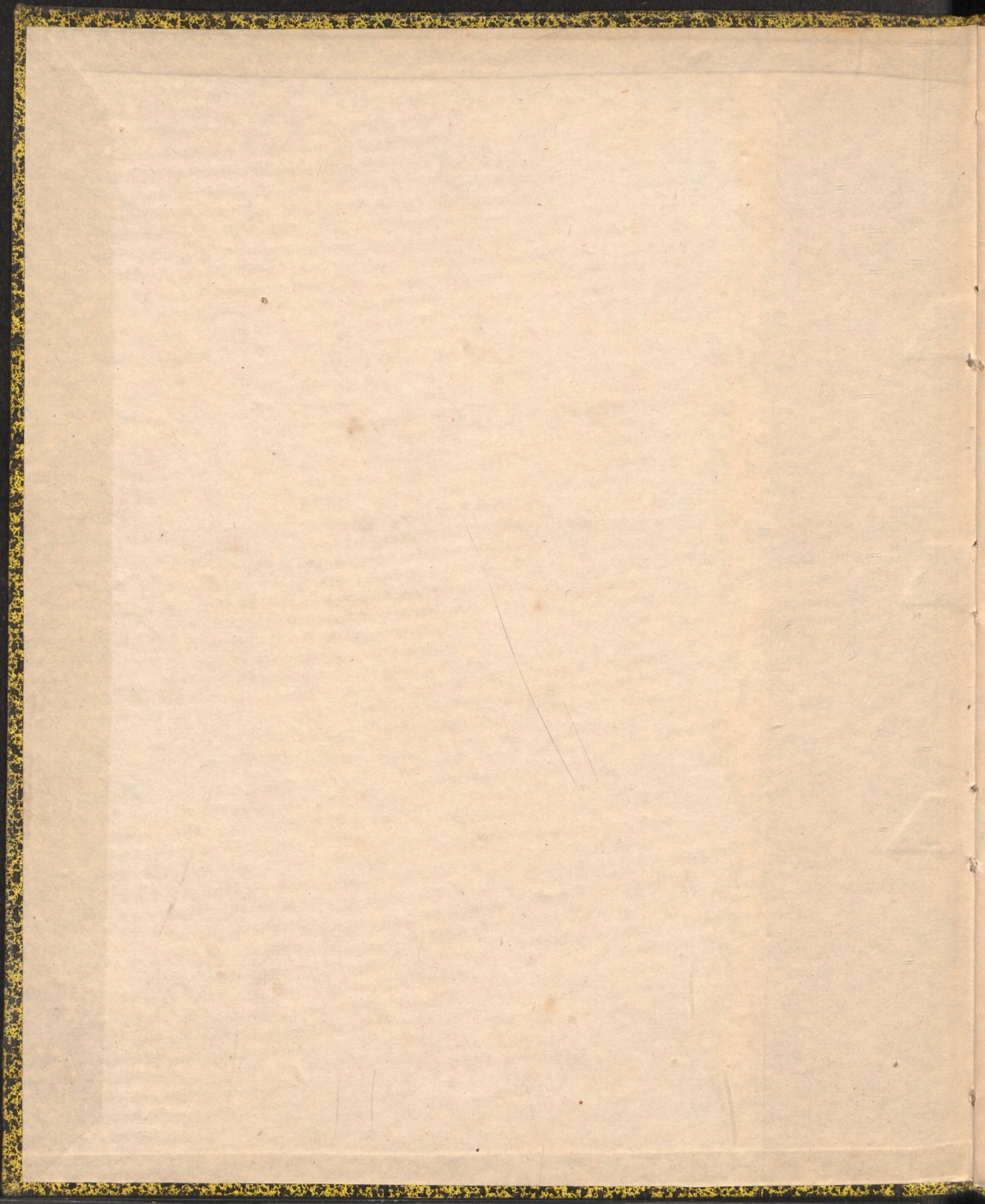
Rostochi[i]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770660258>

Druck Freier Zugang

Quistorp, J. ,
in
C. E. M ü l l e r.
Rostock, 1659.

133

PROGRAMMA
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QUISTORPII,
ΘΕΟΛΟΓ. D. Prof. & Past. J.

Quo
Ad Exequias
INFANTULÆ ELEGANTISSIMÆ

CATHARINÆ
ELISABETÆ Wüllers/

Hodiè horâ primâ adornandas,

OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES
ACADEMICOS peramanter invitât.

P. P. XIV. Novembr. ANNO
M. DC. LIX.

Sub Sigillo Rectoratus.

Rostochi,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

CHRYSOSTOMUS

Hom. 5. de pat. JOBI.

**Audivit liberorum exitum, & scidit vestimenta, quò naturæ compassionem ostenderet! Nisi enim passus fuisset, forsasè veluti virtutis amator non laudaretur, sed veluti insensibilis damnaretur. Sed passus quidem fuit ut homo: sustinuit, autem veluti amator
DEI.**

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS, D.

Mortes liberorum justo effusius impensiusq;
non plorandas, sed modum utiq; cā in re
servandum, aut fortes potiùs induendos
animos esse, cū Sacrarū Scripturarū, tum profana-
rū monumentis historiarum abundè edocemur. De
divinis literis, ubi alia fors dabitur occasio, visuri,
nunc saltem de parte alterā negotium expediemus.
HORATIUS PULVILLUS, cū in Capitolio JO-
VI Max. Ædē Pontifex dedicaret, interq; nuncupa-
tionē solēnium verborum, postē tenens, mortuum
esse filium suum audisset; neq; manum à poste re-
movit, ne tanti templi dedicationem interrumpere-
ret; neq; vultum à publicā religione ad privatum
dolorē flexit, ne Patris magis, quā Pontificis par-
tes egisse videretur. Inq; nullas alias, quā in has tan-
dē erupit voces. *Tolle Cadaver.* ÆMILIUS PAUL-
LUS nunc felicissimi, nunc miserrimi Patris claris-
sima repræsentatio, ex quatuor filiis formæ insi-
gnis, egregiæq; indolis, duos jure adoptionis in *Corneliam*,
Fabiamq; Gentem translatos, sibi ipse dene-
gavit: duos ei fortuna abstulit. Quorum alter tri-
umphum Patris funere suo, quartum ante diē, præ-
cessit; alter in triumphali curru conspectus, post
diem tertium expiravit. Itaq; qui ad donandos
usq; liberos abundaverat, in orbitate subito desti-
tutus est. Quē casum, quo robore animi sustinuerit,
oratione

oratione, quam de rebus à se gestis apud Populum
habuit, hanc adyciendo clausulam, nulli ambi-
guum reliquit: Quum in maximo, proventu felici-
tatis nostræ, QVIRITES, timerem, ne quid mali
fortuna moliretur; DEOS precatus sum, ut si ad-
versi quid populo Romano immineret, totum in
meam domum converterent. Quapropter bellè se-
res habet: annuendo enim votis meis id egerunt, uti
meum vos potiùs casum doleatis, quàm ego vestro
ingemiscerè. Q. MARCIUS, Catonis in Consulatu
Collega, Filium maximæ spei, & quæ non parva ca-
lamitatis accessio fuit, unicum amisit. Quumque se-
obitu ejus subrutum eversumq; videret, ita dolo-
rem altitudine consilii coercuit, uti à rogo juvenis
protinus curiam peteret; Senatùq; , quem eo die
ex lege habere oportebat, evocaret. Quòd nisi forti-
tè mœrorem ferre scisset, unius diei lucem inter
calamitosum patrem, & strenuum Consulem, neu-
trà in parte cessante officio, partiri non potuisset.
Princeps Atheniensium PERICLES, maximus,
idemq; ad eò usq; disertus VIR, uti ex ore ejus non
rà verba, quam ipsissima mella manarent, intra
quadriduum duobus mirificis adolescentibus Filiis
spoliatus, his ipsis diebus & vultu pristinum habi-
tum retinente, & oratione nullà ex parte infractio-
re concionatus est. Ille verbò caput quoq; , sueto mo-
re, coronatum gestare sustinuit, uti nihil ex veterè
ritu propter domesticum vulnus detraheret; Non

600

fine causâ igitur tanti roboris animus ad *Olympiæ*
cognomen adscendit. XENOPHON, quod ad So-
craticam disciplinam attinet, in proximo à *Platone*
felicitis ac beatæ facundiæ gradu, constitutus, cum
solenne sacrificium perageret, è duobus filiis majore-
rem natu *Gryllum*, apud Mantineam in prælio occi-
disse cognovit; nec ideò institutum Deorum cul-
tum omittendum putavit, sed coronam tantum-
modò deponere contentus fuit. Quam ipsam, per-
cunctatus quonam modo occidisset, ut audivit for-
tissimè pugnantem interisse, capiti reposuit. Numi-
na, quibus sacrificabat, restatus, majorem sese ex
virtute Filii voluptatem, quàm ex morte amaritu-
dinem sentire. Alius removisset, sine dubio, hosti-
am, abjecisset altaria, lacrimis resperfa thura dis-
jecisset: Xenophontis corpus religioni immobile
stetit, & animus in consilio prudentiæ stabilis man-
sit. Enim verò dolori succumbere, ipsâ clade, quæ
nunciata erat, tristius duxit.

ANAXAGORAS auditâ morte Filii, nihil, referenti
de eâ, inquit, mihi inexpectatum aut novum nuncias: Ego
enim ex me natum dudum sciebam esse mortalem. Præcla-
ras profectò voces! quas utilisimis præceptis imbuta virtus
emisit ipsa; quasq; si quis efficaciter auribus perceperit, non
ignorabit, ita procreandos esse liberos, uti meminerit, iis-
dem à rerum naturâ & accipiendi spiritus & reddendi,
eodem momento temporis, legem dici: atque ut mori
neminem solere, qui non vixerit, ita neq; vivere quem pi-
am posse, qui non sit moriturus. Quàm servire illa tibi, VIR
amici

amicissime, leniendoque dolori tuo facere possunt. Quamquam si vel maxime nil hujuscemodi, Gentilis aut ultra alia nobis subministraret historia, Tu tuapte sponte temperare lacrimis, filiolaque tuam, in consortia plurimum alleceta, luctu intra modum terminosque coercito, prosequi, quam animi es moderatione, posses, & verò etiam, quam sub vitæ mortisque dominantis imperio comprehenderis, deberes. Quod & facis sanè, uti ex his tuis ad me perscriptis verbis patet. *Quæ mihi Anno 1658. die 8. April. nata est, Filiam meam CATHARINA ELISABETA, Filiam, inquam, ob singulares probæ piæq. indolis characteres unice dilectam; heri hora 6. matutinâ, æheu! denata est. Ach! das fromme Kind! acerbissimus est, quem ex obitu Filiolæ meæ, percipio, dolor. Sed Dominus dedit, Dominus abstulit, sit Nomen Domini benedictum! Solatur me tùm placidissime ac beatissima, non dicam, mortuam, sed indormitionis; tùm Voluntatis divinæ, salutem nostram semper intendentis; tùm corruptissimæ ac calamitosissimi hujus seculi meditatio.* Gott gebe / das ich meiner Tochter aus dieser vermaledeyten Welt bald folgen möge! Cæterum CATHARINA ELISABETA, quæ scribere nos hoc hodiè, & de morte commentari non nihil voluit, optimo & uolentissimoque sanguine oriunda est. Patre quidem, quem jamjam innuimus, VIRO pl. Reverendo & Clarissimo DN. HINRICO MULLERO, Archidiacono Mariano benemerentissimo, Collega & in Christo Fratrem nostrum conjunctissimo; Matre vero lectissimâ & sexus sui virtutibus instructissimâ, MARGARITA ELISABETA Siebrandes. Avius Paternus fuit princeps Urbis nostræ haud ita pridem Mercator, Civisque; quin Tēpli etiam Mariani præfectus, PETRUS Müller; cui ex re & vero id scripseris elogii, quòd antiquâ Vir fuerit virtute & fide. Avia Paterna singularis exempli Matrona, ILSABE Stubeben. Avum Maternum nacta est Virum spectatissimum Dn. MICHAELEM Siebrand/dictæ jam Ædis itidem Præfectum, & Civitatis Sedecimvirum honoratissimum. Aviam maternam, Foeminarum decus & ornamentum, ELISABETAM

TAM ARNOLDIAM, DN. JOANNIS ARNOLDI,
Civis quondam ac Cerevisarii apud nos præstantissimi, fi-
liam. Proavus Paternus fuit HINRICUS Müller / Civis
Holfatus, Vir optimus, honestissimusq;. Proavia Paterna,
ANNA Spliten / ornatissima Fæmina. Proavus Maternus,
Vir Magnificus & Excellentissimus Dn. WINHOLDUS
Siebrand / J. U. D. atque Serenissimi Principis ac Domini,
DN. U DALRICI Ducis Mecklenburgici, Cancellarius
amplissimus. Proavia Materna MARGARITA Grifmars /
Fæmina omni laude cumulatiſſima. Ulteriùs familiam texe-
re nil attinet, & nec moris ferè est. Ut primùm conspicata
Iucè est scitiffima animula, princeps Parentum cura fuit, uti
sacrâ aquâ tingeretur, atq; sic à vitio, quod mox cum nascen-
te prodierat, aut à reatu saltim ejusdem, ablueretur. Proxi-
mâ huic in fingēdâ eximiè, formandâq; lubētes collocavis-
ſent, ni omniū optimus disciplinæ morūq; Magister antici-
passet, suæq; alumnâ Scholæ, immane quātū hâc nostrâ præ-
stâtioris! esse maluisset. Bonū mehercule factū, ô Parentes!
Quotocunque enim conamine curavissetis elegantiori rectoriq; vitæ ad-
ſuefaciendam, fieri tamen non poterat, quin vitii identidem quid interlabe-
retur, quod cum honestate simul non segniter imbiberet. At sub eò, quo
hodiè utitur Ephoro, & fiet & jam facta est VIRTUS IPSA. Adeo scilicet
è mundanis purum ab omni parte est nihil. Quicquid cœleste, id verò
emendatissimū; & à quavis labe immunè. Nolite ergo sanctiora hæc forman-
di studia Filiolæ invidere, Parentes; & ne de eo conqverimini operosius,
quod remota è conspectu sit vestro, quæ pulcherrima, inusitatiq; exempli
foret. Cogitare potius, quum præstantissimus sit, longeq; optimus, qui de-
derit, jure repetiisse, quod ipsum quoque bonum, eximiumq; adverteret.
Nam si nauci ac nihili velttram esse scivisset Filiam, sine omni dubio indi-
gnam judicavisset, quæ communi secum cœlo adeo recens (sesquiannum e-
nim hîc fuit saltim) potiretur; sed Mundo eam reliquisset, ubi inter sui supi-
les prolixam agere atatem quiret. Cœterum de genere morbi, quo extin-
cta est, paucis monebimus, idque non nostris, sed Excellentissimi DN
D. MEDICI verbis: deân funus continuo indicturi. Ita igitur ipse,
Morbum;

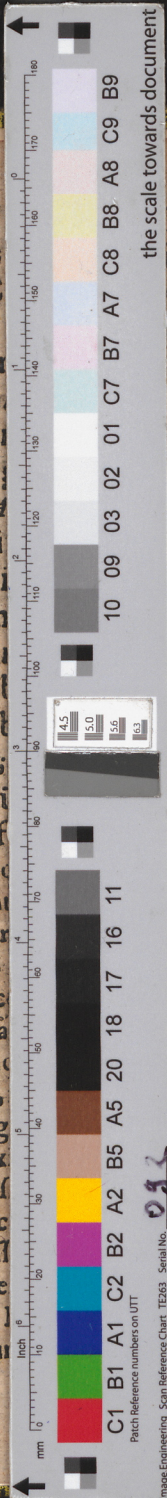
Morbum quod attinet, qui discedendi ex terrestri ergastulo necessitatem piissima
Animula inculit, fuit is aetati huic perquam familiaris, diarrhoea primum, occa-
sione indignatis ob proditorum forte dentium quorundam dolores, Archæi enata,
quam uti cibi fastidium, sic potius, requentioris desiderium comitabatur: hoc
fluxu per biduum saltem impetuosius consinuato, exinaniri enormiter visum est
tenerrimum corpusculum, quod ipso funestiori malo occasio data fuit: post mediū
enim noctis inter utriusq. Martini diem, Epileptica eheu! convulsiones successerūt,
quibus ut ut appropriatis satiq. probatis remediis mederi tentatum fuerit, minus
in ea, quam que priori malo adhibita cum aliquo effectu fuerant, profuere, sed
continuatis ferè, pro indubiò Creatoris placidò, convulsionibus, paucarum horarum
spatiò, sub instanti crescentis Lune dimidiatione, circa sextam matutinam, placi-
dissima tandem vitæ expiratio jucundissime puellule obtigit, liberumq. ad celites
aditum, nondum inquinatè mundi scandalis, nec affectibus ullis sedioribus obno-
xia animule, concessit. Hæc Medicus. Nostrum fuerit, CIVES ACA-
DEMICI, tenerrimæ infantulæ promptissimas ire exequias. Quod ut, quan-
tà fieri unquam frequentia possit, faciatis, nos quidem serio hortamur; qui
verò funus curant, studiosissimè abs vobis contendunt, & gratiam sese istam
benivolentiam que, pro virili demerituros, sanctissimè pollicentur.

Sed Vos verò, qui Juniorum indepti Studiosorum appellationem estis, Verbo uti
compellemus, non tam hinc occasio, quam magna potius est necessitas. Monemus,
omninoq. volumus, uti & hodie, & dein semper, decore habitu, & ad modestiam
composito vultu, omniq. ad eò corpore, funera comitemini, nec per publica viarum
ipsis vos pueris ancilluq. posthac, maximo cū ludibrio vestro, deridēdos propineitis.
Non ita est pridem, quum è Studiosà Gento præcipui quidam, spurcissimum & ex
ipso orco derivatum morem sese abolituros, tantum non sacramento nobis firma-
rent. Speramus fidem verbis adhibitam, sanctissimamq. promissa religiosissime ser-
vatum iri. Monete alius aliū, atq. ad pietatem virtutemq. amplectendam mu-
tuo excitamini. Sic Magistratū grandi onere levabitur, neq. is perniciosissimo
malo asperremis obriam ire remediis urgebitur. Valet in
DN. & sapere discite.

Convenietur horâ I. in Æde Marianâ.

TAM ARNOLDIAM, DN. JOANN
Civis quondam ac Cerevisarii apud nos
liam. Proavus Paternus fuit HINRIC
Holfatus, Vir optimus, honestissimusq;
ANNA Spliten / ornatissima Fæmina. P
Vir Magnificus & Excellentissimus Dn
Siebrand / J. U. D. atque Serenissimi Pri
DN. U DALRICI. Ducis Mecklenbur
amplissimus. Proavia Materna MARGA
Fæmina omni laude cumulatissima. Ulteri
re nil attinet, & nec moris ferè est. Ut pri
lucè est scitissima animula, princeps Paren
sacrâ aquâ tingeretur, atq; sic à vitio, quod
te prodierat. aut à reatu saltim ejusdem, at
mâ huic in fingēdâ eximiè, formandâq; lut
sent, ni omnium optimus disciplinæ morūq;
passet, suæq; alumnâ Scholæ, immane quâr
stâtoris! esse maluisset. Bonū mehercule f
Quantocunque enim conamine curavissetis elegantie
sve faciendam, fieri tamen non poterat, quin vitii idem
retur, quod cum honestate simul non segniter imbiber
hodiè utitur Ephoro, & fiet & jam facta est VIRTUS
è mundanis purum ab omni parte est nihil. Quic
emendarissimū, & à quavis labe inamune. Nolite ergo sa
di studia Filiolæ invidere, Parentes; & ne de eo conc
quod remota è conspectu sit vestro, quæ pulcherrima,
foret. Cogitare potius, quum præstantissimus sit, long
derit, jure repetisse, quod ipsum quoque bonum, ex
Nam si nauci ac nihili vestram esse scivisset Filiam, s
gnam judicavisset, quæ communi secum cælo a deo rec
nim hîc fuit saltim) potiretur; sed Mundo eam reliquiss
les prolixam agere ætatem quiret. Cæterum de gene
ta est, paucis monebimus, idque non nostris, ted
D. MEDICI verbis: deân funus continuo indictur

OLDI,
mi, fi-
Civis
terna,
ernus,
LDUS
omini,
larius
mars/
texe-
icata
t, uti
scen-
roxi-
avis-
ntici-
præ-
ntes!
æ ad-
rlabe-
o, quo
ilicet
d verò
man-
osius,
empli
ui de-
terer.
indid-
am e-
simi-
xtin-
DN
pse,
bum;